

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

Mariann Fischer Boel

(Jordbruk och landsbygdsutveckling)

Del B – Särskilda frågor

Prioriteringsområden

1. Vilka är dina prioriteringsområden under de följande fem åren?

För det första måste målen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken uppnås. Jag kommer att ta itu med alla olösta problem och svårigheter snabbt och effektivt.

Genomförandet av reformen ges hög prioritet, och jag kommer att noga kontrollera hur de olika instrumenten införs. Sockersektorn är en av de sista större sektorer som måste reformeras. Jag kommer att ge reformen högsta prioritet. Parlamentet och rådet är de viktigaste diskussionspartnerna, vid sidan av producenter, förädlare, konsumenter och våra handelspartner, särskilt u-länderna. Kommissionen har antagit en rapport om förenklingen av den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker. Diskussionen om den rapporten kommer att ge vid handen om lagstiftningsförslag kan sedan läggas fram i vederbörlig ordning. Just nu håller vi på att se över den gemensamma organisationen av marknaden för vin för att se om den eventuellt måste reformeras. Andra justeringar kan så småningom bli nödvändiga om den allmänna utvecklingen kräver det.

För det andra anser jag att det är viktigt att EU utarbetar en stabil och framtidsinriktad lagstiftning för landsbygdsutvecklingspolitiken. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling kommer att inrättas genom kommissionens förslag om landsbygdsutveckling. I förslaget följs den politiska linje som bland annat Europaparlamentet och Salzburgkonferensen dragit upp. Medborgarna kräver att miljön, livsmedelssäkerheten och kvaliteten skall placeras i centrum. För att återspegla detta vill kommissionen att EU:s landsbygdspolitik skall framträda mer i den nya reformerade gemensamma jordbrukspolitiken och i utvecklingen av landsbygdsområdena. På så sätt kan man inom jordbruket göra större framsteg för att ta sitt ansvar gentemot samhället och kraven på hållbarhet och samtidigt garantera en balans mellan de ekonomiska och sociala dimensionerna.

För det tredje har vi fyra kandidatländer och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i föranslutningsskedet. Jordbruksförhandlingarna med Bulgarien och Rumänien avslutades i år, och jag kommer att förbereda för ländernas anslutning som beräknas ske 2007.

Slutligen måste vi inom WTO koncentrera oss på förhandlingarna för att räta ut frågetecknen i ramavtalet från juli 2004. Juliavtalet var en stor framgång. Jag kommer att aktivt och konstruktivt delta i avslutandet av Doharundan.

Den gemensamma jordbrukspolitiken – reform och framtid

2. Hur ser du på det europeiska jordbruket fram till 2013? Kommer principen om jordbrukets många olika funktioner att förbli hörnstenen inom den gemensamma jordbrukspolitiken? Kommer familj jordbruken fortfarande att ha sin plats i den gemensamma jordbrukspolitiken? På vilket sätt kunde unga jordbrukares etablering underlättas?

Jag är glad över att den nya reformen på ett positivt sätt beaktar samhällets ökade krav på livsmedelskvalitet, djurens välfärd och miljöskydd. Kraven är i linje med Lissabonslutsatserna om hållbarhet.

De nya politiska verktygen – frikoppling, tvärvillkor och modulering – kommer att öka marknadsorienteringen, bättre beakta konsumenternas önskemål om kvalitet och miljö och ge jordbrukarna ett bättre inkomststöd.

Jordbrukets olika funktioner kommer att ges större betydelse. Jordbrukarna kommer att få större frihet att producera vad de vill tack vare frikopplingen. Dessutom kommer landsbygdsutvecklingen att gynna en större mångfald.

I detta sammanhang anser jag att de framlagda lagstiftningsförslagen om landsbygdsutvecklingspolitiken också är viktiga. De tre viktigaste målen är att öka konkurrenskraften, förbättra miljön och landsbygden och öka mångfalden och förbättra livskvaliteten på landsbygden. Moduleringen gör att medlen i den andra pelaren ökar. Jag fäster stor vikt vid landsbygdsutvecklingspolitiken. Stöd till innovativa idéer är inte enbart av stor betydelse för jordbrukssektorn utan för landsbygden som helhet.

De här åtgärderna kommer att bidra till att den europeiska mångfalden respekteras i hela den utvidgade unionen och att den europeiska modellen med familj jordbruk fortlever. De åtgärder som redan finns för att hjälpa unga jordbrukare att etablera sig har stärkts. Enligt förordningen om landsbygdens utveckling omfattar stödet ett startstöd på upp till 30 000 euro, en räntesubvention på lån med ett högsta kapitaliserat värde på 25 000 euro samt ett tioprocentigt tillägg till investeringsstöd (jämfört med andra jordbrukare). Dessutom kan medlemsstaterna införa det nya systemet med det samlade gårdsstödet och den nationella reserven så att nya jordbrukare lättare kan delta i systemet.

3. På vilket sätt kommer du att främja utbildningen av jordbrukare under hela deras yrkesliv för att underlätta deras anpassning till ett jordbruk som ännu kommer att genomgå flera omvandlingar?

Jordbruksrådgivningen är en ny aspekt som ingår i reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, och den kommer att vara viktig i samband med tvärvillkoren. På ett allmänt plan tror jag att det finns ett behov av att erbjuda jordbrukarna möjligheten att vidareutveckla sina kunskaper, eftersom de ställs inför ökande krav på livsmedelssäkerhet, kvalitet, miljöskydd och ökad globalisering. Vidareutbildning krävs för att såväl sektorn som helhet som enskilda jordbruk skall kunna överleva.

Yrkesutbildning är viktigt för att jordbrukarna skall kunna anpassa sig till ett jordbruk i ständig förändring och till den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken. I den nu gällande förordningen om landsbygdsutveckling ingår ”utbildning” i ett åtgärds paket. Målet är att förbereda jordbrukarna att i sin produktion allt mer rikta in sig på miljö, djurens välfärd och kvalitet, att använda produktionsmetoder som är förenliga med tvärvillkoren och att skaffa de kunskaper som krävs för att driva ett lönsamt jordbruk.

Utbildningen ingår i landsbygdsutvecklingsprogrammen 2000–2006 i tolv av de femton gamla EU-medlemsstaterna, och den står för 0,7 procent av periodens budget. Sju nya medlemsstater har infört utbildning. Den står för 0,4 procent av budgeten.

Många landsbygdsaktörer nämnde behovet av kunskap, jordbruksrådgivning och utbildning under rådfrågningen om den utvidgade konsekvensanalysen som lades fram tillsammans med förslaget till en ny förordning om landsbygdsutveckling. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken innebär att jordbrukarna måste bli mer marknadsorienterade, och jordbrukarna kommer att ses som företagare som måste anpassa sig till marknadens krav. Den nya situationen efter reformen kommer att kräva mer av jordbrukarna. Därför måste lämpliga medel införas för utbildningskurser i de framtida landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013.

4. Med tanke på de finansiella ramar som fastställdes av Europeiska rådet i oktober 2002, riskerar man inte en progressiv renationalisering av politiken för marknadsstöd? Hur kan man i ett sådant läge garantera skäliga inkomstvillkor jordbrukarna emellan när inkomstskillnaderna inom EU med 25 medlemsstater ytterligare ökat?

Jag tror inte att budgettaket som fastställdes vid toppmötet i oktober 2002 kommer att leda till en progressiv renationalisering av den gemensamma jordbrukspolitiken. Även om medlemsstaterna fått större flexibilitet måste de hålla sig inom klara nationella budgetgränser. De måste följa bestämmelserna och de övervakas noga av kommissionen. Samtliga medlemsstater måste även i fortsättning arbeta inom gemensamma ramar.

I budgeten har ett nationellt tak fastställts för det samlade gårdsstödet (bilaga VIII i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 och bilaga VIIIa i rådets förordning (EG) nr 583/2004). Om summan av referensbeloppen ett visst år överstiger det nationella taket kommer de

individuella referensbeloppen att minskas. Oberoende av vilket genomförandesystem medlemsstaterna väljer kan det genomsnittliga stödet inte göra klyftorna mellan medlemsstaterna större. Dessutom inför det framlagda förslaget till landsbygdsutveckling en klar gemenskapsram.

5. Hur bedömer du reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken i den form den antogs av rådet i juni 2003 och i april 2004? Anser du att denna reform är tillräcklig för att hålla den gemensamma jordbrukspolitiken inom ramen för de framtida budgetplanerna 2007-2013? Beaktar dessa planer Bulgariens och Rumäniens anslutning, som beräknas ske 2007? Vilken inverkan tror du att den finansiella disciplinen får på den gemensamma jordbrukspolitiken?

Enligt min åsikt har de två senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken varit positiva för såväl jordbrukarna som för samhället i stort. Resultaten har varit hållbara ur näringslivets, samhällets och miljöns synvinkel.

I 2003/2004 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken förenas stöd till våra jordbrukare med samhällets krav. Produktionen anpassas också i högre grad till marknadens krav. Största delen av inkomststödet kommer inte att vara knutet till produktionsvolymerna. Direktstödet kommer att vara kopplat till att tvärvillkoren respekteras. Moduleringen frigör mer pengar för miljö, kvalitet och djurens välfärd. En mekanism för budgetdisciplin infördes så att budgettaket kan respekteras. Jag tror att resultaten och effekterna av reformen kommer att bli positiva.

Det stämmer att kommissionens beräknade utgifter för den gemensamma jordbrukspolitiken, inklusive effekterna av reformbesluten, antyder att Brysseltaket kan överstigas från och med 2007 med omkring 500 miljoner euro, och sålunda nå upp till cirka 950 miljoner euro 2013. Om budgetdisciplin införs är det enbart för att betona hur viktig landsbygdsutveckling är, och den fokuserar starkt på att förbättra samtliga jordbruks konkurrenskraft i olika områden.

Taket som fastställdes vid toppmötet i Bryssel 2002 omfattade endast ett EU med 25 medlemsstater. I budgetplanen för 2007–2013 har kommissionen föreslagit att taket skall justeras uppåt för att ta hänsyn till Bulgariens och Rumäniens anslutning från och med 2007.

6. På vilket sätt kan man undvika en snedvridning av konkurrensen, vilken kan resultera i att olika medlemsstater och regioner tillämpar systemet med frikopplat stöd på olika sätt?

I och med 2003 års reform kommer största delen av direktstödet inom den gemensamma jordbrukspolitiken att vara frikopplat stöd, vilket till sin natur är oberoende av produktionsvolymen. Syftet är att göra produktionen mer marknadsorienterad, och konkurrensen kommer därför inte att påverkas.

Inom det totala genomförandet av reformen kan medlemsstaterna dock bestämma sig för att ha kvar en begränsad andel delvis kopplat direktstöd. Denna begränsade möjlighet innebär a priori inte att det kommer att uppstå stora problem med en snedvridning av konkurrensen mellan länder/regioner som tillämpar delvis frikoppling och länder/regioner som tillämpar fullständig frikoppling.

Det bör noteras att det i artikel 64.3 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs att en rapport om effekterna av det partiella genomförandet på marknaderna och strukturutvecklingen bör utarbetas senast den 31 december 2009.

Medlemsstaterna bör även före den 1 augusti 2004 ha meddelat kommissionen om sina genomförandeåtgärder. Om jag förstått saken rätt har detta inte gett upphov till några problem på kommissionen (på generaldirektoratet för jordbruk).

7. Vilka delar av den gemensamma organisationen av marknaden anser du att ännu skall omfattas av de nya mekanismerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken, och vilken är tidtabellen? Har du för avsikt att reformera den gemensamma organisationen av marknaden för vin? Hur kommer du att främja en kvalitetsproduktion av vin på ett sådant sätt att EU:s oenologiska arv kan motstå internationell konkurrens?

Jag stöder helhjärtat kommissionens förslag om reformen av sockersektorn och jag kommer att arbeta aktivt med samtliga berörda parter för att förslaget skall godkännas och genomföras. Det kommer inte att bli lätt att nå en överenskommelse. Vid en reform finns det många frågor och inga klara svar. Förhandlingarna kommer att bli krävande för alla inblandade, men vi måste hitta den rätta kompromissen.

Jag är medveten om att vissa medlemsstater har svårigheter att genomföra vissa av bestämmelserna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin, såsom bestämmelserna om olagliga planteringar och kontrollen av planteringar som inte överensstämmer med EU:s lagstiftning. Jag är också medveten om trycket och den stränga konkurrensen från viner från länder utanför EU. Situationen kommer att analyseras noggrant, slutsatser kommer att dras och vid behov kommer ett reformförslag att läggas fram.

De europeiska systemen för kvalitetsbedömning och kontroll av och marknadsföringsnormer för vin har utvecklats i många medlemsstater. Dessa kvalitetssystem är inte alltid en garanti för enhetlighet såsom konsumenterna önskar. De nya vinproducerande länderna är mer inriktade på information om olika druvsorter och hur pass jämn kvaliteten är. EU:s vinpolitik borde absolut beakta detta och utarbeta en strategi som kombinerar de starka sidorna i EU:s vintradition med kraven på flexibilitet. En viktig faktor i konkurrenskraften är den kvalitetsförbättring som konsumenterna kräver. Vid reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken infördes nya verktyg för kvalitetsförbättring inom landsbygdsutvecklingen.

Jag kommer att analysera situationen från fall till fall, eftersom de andra gemensamma organisationerna för marknaderna inte reformerats.

8. Hur ser du på framtiden för politiken för landsbygdens utveckling och dess koppling till politiken för marknadsstöd? På vilket sätt kommer du att genomföra politiken för landsbygdens utveckling i de gamla och i de nya medlemsstaterna?

Reformerna stärker sambandet mellan de båda pelarna i den gemensamma jordbrukspolitiken. Landsbygdsutvecklingspolitiken bör inte enbart begränsas till jordbruket. Därför är det viktigt att landsbygdsutvecklingen inom den gemensamma jordbrukspolitiken omsorgsfullt samordnas med den europeiska sammanhållningspolitiken vars viktigaste uppgift är den regionala utvecklingsplaneringen inom EU. Landsbygdsutvecklingspolitiken bör täcka de tre viktigaste målen i den förslagna budgetplanen för 2007–2013 och samtidigt aktivt bidra till sammanhållningspolitiken, bland annat genom att öka konkurrenskraften, förbättra miljön genom markförvaltning och öka livskvaliteten och främja mer diversifierade ekonomiska aktiviteter. Integreringen av lokalt deltagande i landsbygdsutveckling (det man kallar ”att få genomslag för Leader-metoden”) borde stödja den här bredare omfattningen och avsevärt förbättra förvaltningen på det här politiska området.

Ett strategidokument håller på att utarbetas för att se till att nationella och regionala program kommer att lägga tonvikten på dessa prioriteter. Det kommer att finnas tre prioriteringsområden. För det första: Ökad konkurrenskraft. För det andra: Förbättrad miljö och landsbygd genom stöd till markförvaltning. För det tredje: Ökad livskvalitet och mer diversifierade ekonomiska aktiviteter. För att programmet skall bli balanserat införs det i förslaget till en ny rådsförordning ett minimibelopp för varje prioriteringsområde. På så sätt kan man bidra till en livskraftig landsbygd, och flexibiliteten är tillräcklig både på nationell och regional nivå.

Den framtida landsbygdsutvecklingspolitiken kommer att bedrivas genom ett enda finansierings- och programinstrument, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Det kommer att finnas endast ett slag av ekonomisk förvaltning och kontrollbestämmelser.

Dessa bestämmelser, som om möjligt skall vara identiska med de bestämmelser som tillämpas på marknadsstödspolitiken, håller på att samlas i ett enda förslag till förordning som skall täcka finansieringen av båda fonderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken.

Det här konceptet får mitt tveklösa stöd. Det sätter större vikt vid strategisk planering och uppnåbara resultat. Det förenklar och förenhetligar innehållet i åtgärderna och ökar sålunda insynen i det politiska området och förbättrar förvaltningen.

Genomförandet av de politiska riktlinjerna kommer att harmoniseras mellan de gamla och nya medlemsstaterna under programperioden efter 2006 (det vill säga efter en tvåårig övergångsperiod). De nya medlemsstaterna kommer visserligen att erhålla högre belopp och högre medfinansieringssatser, eftersom de till stor del omfattas av konvergensmålen inom den framtida sammanhållningspolitiken.

9. Med beaktande av att kommissionen föreslår en djupgående reform av sammanhållningspolitiken, hur ser du på kopplingen mellan denna politik och politiken för landsbygdens utveckling? Anser du att fonden för landsbygdens utveckling, i den form kommissionen lagt fram den inom dessa nya ramar, är tillräcklig för att upprätthålla ett livskraftigt socialt nätverk i landsbygdsområdena inom EU?

För att återspegla de frågor som behandlades i Lissabon och Göteborg innehåller förslagen till en sammanhållningspolitik en grundläggande reform som har tre målsättningar:

1) Konvergens. 2) Regional konkurrenskraft och sysselsättning. 3) Europeiskt regionalt samarbete. Förslagen skulle i stor utsträckning förenkla genomförandet, i synnerhet som gemenskapens stödramar och programkomplement skulle avskaffas, och framhäva att medlemsstaterna och kommissionen delar på ansvaret.

Landsbygdsutvecklingen täcker EU:s hela landsbygd. De tre viktigaste målen för landsbygdsutvecklingen nämns i mitt svar på fråga 8. Den komplementterar ansträngningarna inom sammanhållningspolitiken. Medan sammanhållningspolitiken är inriktad på nationell konvergens och konkurrenskraft inom den regionala ekonomin baserar sig programmen för landsbygdsutveckling på en inre utveckling (ett bättre utnyttjande av de lokala resurserna). De kommer att rikta in sig på landsbygdssamhällellenas behov och landsbygds miljön, samt följa de ändringar som reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken ger upphov till. Denna klara åtskillnad mellan de olika politiska målen återspeglas i strukturen för den föreslagna nya budgetplanen. Särskilda bestämmelser har införts för att garantera att medel till strukturfonderna och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling inte överlappar varandra, särskilt medel till mikroföretag, turism och basservice på landsbygden.

En av kärnfrågorna i landsbygdsutvecklingen med alla dess aspekter är att bidra till en livskraftig samhällsstruktur på landsbygden. Den föreslagna budgeten för den nya fonden, 88 750 miljoner euro i 2004 års priser för nästa budgetplansperiod, kommer att på ett avgörande sätt bidra till detta, liksom också sammanhållningspolitiken. Jag är övertygad om att vi med den här budgeten kommer att nå de viktigaste målen i vår landsbygdsutvecklingspolitik. Politiken kommer med säkerhet att bidra till att samhällsstrukturen på EU:s landsbygd bibehålls vid sidan av andra EU-politikområden och nationella initiativ.

10. Vilken är din ståndpunkt när det gäller genetiskt modifierade organismer? Hur ser du på att genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk samexisterar samt på att traditionellt utsäde kontamineras av genetiskt modifierade organismer (vilket tröskelvärde skulle du rekommendera)? I vilken utsträckning kommer du att främja ekologiskt jordbruk? Kommer du att försvara en kvalitetsinriktad produktion inom jordbruket och livsmedelsindustrin för att skydda både konsumenters hälsa och europeiska kulinariska traditioner? Kommer du att fortsätta politiken för uppvärdering av typiska landskapsprodukter genom systemet SUB-SGB?

Jag anser att ingen jordbruksform (varken genetiskt modifierad eller omodifierad) bör uteslutas i EU i framtiden ("samexistens"). Utmaningen är att se till att jordbrukarna kan välja mellan genetiskt modifierade och omodifierade grödor, samtidigt som kraven på EU-märkning och spårbarhet respekteras. Produktionen av genetiskt modifierade och omodifierade grödor är inte åtskild på ett naturligt sätt. Åtgärder för att förhindra sammanblandning måste vidtas på samtliga stadier. Frågan om samexistensen handlar inte om människors hälsa eller miljörisker, eftersom dessa behandlas inom godkännandeprocessen för genetiskt modifierade organismer, utan om eventuella ekonomiska förluster till följd av att genetiskt modifierade organismer oavsiktligt spridit sig till omodifierade grödor samt lämpliga och kostnadseffektiva åtgärder för att minska sammanblandning.

Vi måste hantera oavsiktlig förekomst, liksom alla andra GMO-bestämmelser, utgående från vetenskapliga utlåtanden, och se till att vårt tillvägagångssätt är tillräckligt kraftfullt för att på ett effektivt sätt reglera vad som händer i den verkliga världen. Vi har formella vetenskapliga EU-utlåtanden över att mycket små mängder av oavsiktlig förekomst kan tolereras om de ligger inom de tröskelvärden som uttryckligen fastställts i bestämmelserna. Utmaningen består i att fastställa dessa tröskelvärden så att de överensstämmer med vårt behov av ett säkert ekologiskt och konventionellt jordbruk och våra jordbrukares behov av tillräckligt med utsäde till konkurrenskraftiga priser.

Ekologiskt jordbruk behövs för att främja en miljövänlig och kvalitetsmedveten produktion. Ekologiska jordbrukare kan få stöd från den första pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitikerna. Denna är fullständigt integrerad i landsbygdsutvecklingspolitiken, den andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitikerna, och har en framträdande plats i jordbruks- och miljöfrågor. Reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna har skapat en ram för hur ekologiskt jordbruk skall utvecklas i framtiden, och ställer en rad instrument till medlemsstaternas förfogande.

Kommissionen har offentliggjort en europeisk handlingsplan för ekologiskt producerade livsmedel och ett ekologiskt jordbruk. Kommissionens avsikt med meddelandet är att utvärdera situationen och lägga fram en övergripande strategisk vision för det ekologiska jordbruket.

Produkter med särskilda egenskaper som hänger samman med naturliga villkor, vissa produktionsvillkor eller mänskligt kunnande kan ges mervärde genom systemet för skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och skyddad geografisk beteckning (SGB).

Skyddsbeteckningarna utgör ett verkligt redskap för landsbygdsutveckling och motsvarar också konsumenternas krav. Jag kommer att försvara det här systemet. Producenter och förädlare som vill producera under sådana restriktioner och som respekterar kontrollbestämmelserna och de allmänna livsmedelssäkerhets- och folkhälsokraven bör få exklusiv rätt att använda produktnamnen som är skyddade på europeisk nivå.

11. Vad anser du om möjligheterna att utveckla förnybara energikällor (gröna bränslen, biomassa m.m.) inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken? Vilka åtgärder kunde vidtas på gemenskapsnivå för att främja en sådan utveckling?

EU gynnar en ökad användning av förnybara källor för att minska beroendet av energiimport och för att bidra till att uppfylla miljömålen i Kyotoprotokollet. Ett mål är även att främja landsbygdsutveckling. Sedan 2000 har kommissionen lagt fram ett stort antal rättsliga instrument som rådet sedan antagit. De viktigaste är biobränsledirektivet som fastställer referensmål för andelen biobränslen, och direktivet om beskattning av energiprodukter, som bland annat fastställer gemensamma bestämmelser för skatteundantag för biobränslen.

Ett flertal landsbygdsutvecklingsåtgärder kan redan nu bidra till utvecklingen av förnybara energier, till exempel vid stöd till investeringar i jordbruksföretag eller i förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter.

I och med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 2003 infördes ett särskilt stöd för energigrödor. Den maximala garantiarealen är 1,5 miljoner hektar och ett stöd på 45 euro kommer att beviljas per hektar. Kommissionen skall utarbeta en rapport om det nya systemet före den 31 december 2006, och lämpliga förslag kommer att beaktas då biobränsleinitiativet genomförs. Dessutom kommer uttag av jordbruksmark även i fortsättningen att vara stödberättigat om det används för att producera annat än livsmedel.

För ögonblicket ämnar vi inte föreslå fler åtgärder eftersom det nya stödet till energigrödor först måste genomföras. Den ovannämnda rapporten kommer att ge möjlighet att analysera effekten av det nya systemet och att vid behov föreslå ändringar av de nya instrumenten.

12. De epidemier (BSE, mul- och klövsjuka) och naturkatastrofer (torka, översvämningar) som ägt rum under de senaste åren har visat hur sårbara jordbrukarna är i samband med plötsliga och stora kriser. Dessutom är jordbrukarna offer för fluktureringar på jordbruksmarknaderna. Det har visat sig att den gemensamma organisationen av marknaden varit otillräcklig vid sådana fluktureringar. Vilka initiativ kommer du att föreslå för kommissionärskollegiet för att avvärja alla dessa inneboende risker som verksamhet inom jordbruket medför samt för att ge de europeiska jordbrukarna en viss trygghet?

Reformen av den gemensamma jordbrukspolitik, som inleddes 1992, gjorde direktstödet till det viktigaste instrumentet för att stabilisera och stödja jordbruksinkomster. En stor del av jordbrukarfamiljens inkomster är därför inte längre beroende av produktion och prisrisker. Ett viktigt mål i reformen av den gemensamma jordbrukspolitik är att göra EU:s jordbruksproduktion mer marknadsorienterad.

Ett flertal instrument har utvecklats i medlemsstaterna och på andra håll i världen för att hjälpa jordbrukarna att hantera risker. Kommissionen kommer att analysera fördelarna och nackdelarna med olika krisinstrument och krishantering i den rapport som skall läggas fram före slutet av 2004, såsom man kom överens i 2003 års avtal om reformen av den gemensamma jordbrukspolitik. Analysen och den därpåföljande debatten i rådet och parlamentet kommer att utgöra grunden för eventuella lagstiftningsförslag.

I detta sammanhang skulle jag vilja nämna inrättandet av Solidaritetsfonden 2002. Avsikten med fonden är att bistå vid naturkatastrofer såsom översvämningar och jordbävningar. Kommissionen har en allmän positiv ambition att finna andra lösningar för att bistå medlemsstaterna och jordbrukarna i svåra situationer (genom exempelvis förskottsbetalningar och ett flexibelt markuttag).

Den gemensamma jordbrukspolitik och utvidgningen

13. Hur ser du på jordbrukets utveckling i de nya medlemsstaterna och dess integrering i den gemensamma jordbrukspolitik? Borde det införas fler instrument för att underlätta denna integrering?

Jordbruket är en viktig ekonomisk aktivitet i de nya medlemsstaterna och det finns ett klart potential och ett behov av utveckling. Utveckling kräver strukturanpassning. De struktur- och landsbygdsutvecklingsmedel som man kom överens om i anslutningsakterna kommer att stödja anpassningen. De nya medlemsstaterna kommer att dra nytta av ett landsbygdsutvecklingspaket som anpassats till deras behov, med särskilda tilläggsåtgärder och mer gynnsammare villkor än de som tillämpas i de femton gamla medlemsstaterna.

Särskilda verktyg och en infasningsperiod har antagits för direktstöd och marknadsåtgärder. Dessa inkluderar följande:

- Ett förenklat system för direktstöd, det så kallade systemet för enhetlig arealersättning, som kan tillämpas i högst fem år. Efter det måste de nya medlemsstaterna byta från systemet för enhetlig arealersättning till den regionalt anpassade modellen med ett standardsystem för direktbetalningar (det samlade gårdsstödet).
- En infasning av direktstöden mellan 2004 och 2013 samt möjligheten att utöka dessa betalningar med nationella medel.
- Särskilda åtgärder för att göra jordbruk som delvis är självhushållsjordbruk mer livskraftiga.
- Full och omedelbar tillgång till den gemensamma jordbrukspolitikens marknadsåtgärder, som kommer att bidra till att stabilisera jordbrukarnas inkomster.
- Produktionsstöd och kvoter som fördelats enligt de färskaste referensperioder som det fanns uppgifter för.
- Budgetdisciplin och modulering skall inte tillämpas på de nya medlemsstaterna förrän infasningen av deras direktstöd nått EU-nivå.
- Ett flertal åtgärder som särskilt utformats för de nya medlemsstaterna för att bidra till dessa förändringar. Dessa omfattar exempelvis stöd till producentgrupper eller jordbruk som delvis är självhushållsjordbruk

Dessa åtgärder kommer enligt min åsikt att göra det möjligt för de nya medlemsstaterna att på ett smidigt sätt integreras i den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken. Jag ser optimistiskt på det medellånga perspektivet för den utvidgade gemenskapen. Av rapporten om de medellånga framtidsutsikterna för jordbruksmarknaderna och inkomsterna i EU 2003–2010 som offentliggjordes nyligen (Medium term prospects for agricultural markets and income in the European Union 2003–2010) framgår det klart att de nya medlemsstaterna har avgörande fördelar. Framtidsutsikterna för jordbrukssektorn är mycket positiva, med högre effektivitet och en förväntad ökning på 35 procent i inkomsterna jämfört med 2002.

14. Med beaktande av den outnyttjade potential som finns i länderna i Central- och Östeuropa, borde man inte främja en bredare jordbruksproduktion inom EU, något som är förenligt med den nya multifunktionella gemensamma jordbrukspolitiken?

Det frikopplade inkomststödet enligt 2003 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken innebär att jordbrukarna kommer att kunna anpassa sin produktion till marknadens krav i stället för att anpassa den till produktionsbaserat stöd. I sina medellånga framtidsutsikter för jordbruksmarknaderna förväntar sig kommissionen en ökning i markuttaget och en lätt minskning av spannmåls- och oljeväxtfröarealerna i de femton gamla medlemsstaterna till följd av reformen. Nötköttsproduktionen kommer också att gradvis minska efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Den övergripande effekten kommer sålunda att bli en extensivering av jordbruksproduktionen, framför allt i de femton gamla medlemsstaterna.

Särskilda regionala krav för extensivering kan dessutom införas i programmen för landsbygdsutveckling. Den viktigaste åtgärden är att stödja miljön inom jordbruket.

Därför tycker jag att vi för tillfället har tillräckligt med instrument i den nuvarande lagstiftningen för att ta tag i de frågor som rör extensivering (det vill säga, ett mindre intensivt jordbruk).

15. Bör man överväga sociala åtgärder för att underlätta omstruktureringen av jordbrukssektorn i dessa länder?

Landsbygdsutvecklingspolitiken påverkar, och kommer även i fortsättningen att påverka, de sociala aspekterna, både som en följd av förändringarna inom den första pelaren och som bidrag till den ekonomiska och sociala sammanhållningen inom mål 1 och de framtida konvergensområdena.

Samhällsstrukturen på landsbygden påverkas av många olika faktorer. Dessa faktorer är bland annat förtidspensionering för jordbrukare, etablering av unga jordbrukare, utbildning, stöd till mindre gynnade områden och åtgärder för att förbättra livskvaliteten på landsbygden, exempelvis genom att fräscha upp och utveckla byar och erbjuda landsortsbefolkningen viss basservice. Syftet med åtgärderna är att hjälpa befolkningen att stanna i de berörda områdena genom ekonomiskt inriktade åtgärder som skall bidra till stabilisering eller till att öka sysselsättningen och inkomsterna.

De unga jordbrukarna är en särskild målgrupp inom landsbygdsutvecklingspolitiken. Jämställdhetsfrågor behandlas också i programmen, bland annat i form av urvalskriterier eller kvinnoorganisationernas deltagande i övervakningskommittéerna.

Av det ovannämnda är det alldeles uppenbart att landsbygdsutvecklingsåtgärder kraftigt påverkar den sociala stabiliteten på landsbygden även om de inte är rent sociala till sin natur. Landsbygdsutvecklingspolitiken kommer även i framtiden att bidra till detta.

16. Hur ser du på utvidgningen av den gemensamma jordbrukspolitiken till de framtida medlemsstaterna Bulgarien, Rumänien och Kroatien och deras återverkningar på gemenskapsbudgeten?

I Bulgarien och Rumänien är jordbrukets andel av BNP och den totala sysselsättningen mycket högre än i de flesta nya medlemsstater i Central- och Östeuropa. Båda länderna har strukturella svårigheter som tar sig uttryck i ett stort antal självhushållsjordbruk och jordbruk som delvis är självhushållsjordbruk och ogynnsamma villkor inom jordbruket.

Det krävs en stark och välanpassad landsbygdsutvecklingspolitik för att de båda länderna skall kunna integrera sig. Under föranslutningsperioden bidrar Sapardprogrammet till att detta mål nås. Ett ekonomiskt paket på runt 3 miljarder euro för landsbygdsutveckling har lagts fram för båda länderna för perioden 2007–2009.

Samma parametrar och principer har fastställts för marknadspolitiska utgifter som för de tio nya medlemsstaterna. Det förefaller som om det ekonomiska paketet utgör en solid och välbalanserad bas som gör det möjligt för ländernas jordbrukssektorer att få lämpligt stöd och omstruktureras på ett effektivt sätt.

Kostnaderna för Bulgarien och Rumänien ingår i sin helhet i den föreslagna budgetplanen 2007–2013. När den är fullständigt genomförd kommer kostnaderna för de båda länderna att uppgå till cirka 6 procent av de totala utgifterna för marknads- och direktstöd till ett EU med 27 medlemsstater.

Även i Kroatien spelar jordbruket fortfarande en relativt stor ekonomisk roll. År 2001 var bruttovärdet för jordbruket nästan tio procent av den totala BNP:n. Kroatiens jordbruk domineras av familj jordbruk, där självhushållsjordbruk eller jordbruk som delvis är självhushållsjordbruk spelar en viktig roll inom jordbruket och näringslivet på landsbygden.

Kommissionen har inlett förberedelserna för en föranslutningsstrategi för Kroatien för perioden 2005–2006. Den anser att en omfattande föranslutningsstrategi måste utarbetas för jordbruket för att täcka alla viktiga politiska områden, inklusive utvecklingen av en sammanhängande landsbygdsutvecklingspolitiken, såsom var fallet för de andra kandidatländerna. Än så länge finns det inga exakta uppskattningar om hur mycket Kroatiens anslutning kan komma att kosta. Kommissionen håller för närvarande på att noggrant gå igenom alla statistiska uppgifter.

17. Har kommissionen gjort en beräkning av de extra kostnader som skulle uppkomma vid Turkiets eventuella anslutning till Europeiska unionen, i det fall att Europeiska rådet i december fattar beslutet att inleda anslutningsförhandlingar med Turkiet? Har kommissionen för övrigt gjort simuleringar beträffande konsekvenserna för jordbruket i våra medlemsstater och även för partners i Medelhavsländerna med vilka EU idkar utbyte av jordbruksprodukter, om ett land som Turkiet, som fortfarande i hög grad är ett jordbruksland med mycket billig arbetskraft, blir medlem i EU?

Alla frågor som parlamentet tar upp här diskuteras närmare i den kommissionsrapport som snart skall antas om den preliminära utvärderingen av effekten av Turkiets anslutning. Jag litar på att rapporten kommer att ge tillfredsställande svar på parlamentets frågor, och jag står gärna till förfogande om parlamentet behöver några klargöranden. Av förklarliga skäl kan jag inte lämna några förhandsuppgifter om rapportens innehåll, men jag diskuterar gärna frågan grundligt när rapporten offentliggjorts.

Den gemensamma jordbrukspolitiken och yttre aspekter

18. Kring vilka centrala punkter kunde man teckna ett avtal om jordbruksprodukter i Världshandelsorganisationen? Kommer du att garantera genomförandet av TRIPS-avtalets regelverk och särskilt upprättandet av ett multilateralt register över geografiska beteckningar för vin och sprit?

WTO-förhandlingarna som ägde rum i Genève i slutet av juli var mycket lyckade. Ett ramverk antogs den 31 juli 2004, och detta är ett av huvudstegen mot avslutandet av Doharundan. Jag ser fram emot de framtida WTO-förhandlingarna i samarbete med kommissionsledamot Mandelson, och jag vill göra mitt yttersta för att förhandlingarna skall kunna avslutas på ett framgångsrikt sätt.

De senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken ingår i ramverket. Enligt ramverket kommer totalnivåerna för det mest handelsstörande inhemska stödet att skäras ner avsevärt, medan de s.k. blå och gröna boxarna bibehålls. I fråga om exportkonkurrensen har EU erbjudit sig att avskaffa exportstödet om andra som motvikt avlägsnar samtliga handelsnedvridande element som de använder för att stödja sin egen export, såsom vissa slag av exportkrediter, livsmedelshjälp och statshandelsföretag (STE – State Trading Enterprises). Vad gäller tillgången till marknaden har gemenskapen lyckats hitta en lösning på sina egna defensiva problem, framför allt rörande produkter som är känsliga för EU-jordbrukarna och säkerställande av instrumenten för den gemensamma jordbrukspolitiken. Dessa kommer att vara huvudpunkterna i avtalet.

Kommissionen har arbetat hårt för att frågan om geografiska beteckningar skall behandlas även om andra WTO-medlemmar försökt stoppa den. Som ett resultat av detta står det i klartext i ramverket att diskussioner om en utvidgning av skyddet av geografiska beteckningar till andra produkter än vin och sprit skall fortsätta, så som fastställs i artikel 23 i TRIPS-avtalet. WTO-rådet skall se över framstegen och vidta lämpliga åtgärder före juli 2005. Geografiska beteckningar nämns också i bilaga A i ramverket om jordbruk. Kommissionen kommer även i fortsättningen att försvara denna viktiga aspekt av den gemensamma jordbrukspolitiken.

19. Anser du att man kunde slopa alla exportstöd för jordbruksprodukter? Under vilka omständigheter skulle det vara möjligt att slopa dessa stöd? Anser du att avskaffandet av jordbruksstöd i industriländerna skulle vara tillräckligt för att lösa utvecklingsländernas problem?

EU:s exportstöd har minskat betydligt under de senaste åren och har varit mycket disciplinerat. EU har nyligen ännu en gång sett över den gemensamma jordbrukspolitiken. EU kan därför ytterligare minska stöd som snedvrider handeln. Det här är en aspekt som kommer att betonas ännu starkare vid sockerreformen.

Det här är en av orsakerna till att kommissionsledamöterna Lamy och Fischler i en skrivelse till sina WTO-partner av den 19 maj 2004 föreslagit att EU stegvis fasar ut sina exportstöd

förutsatt att EU beviljas fullständig parallellism för alla former av exportkonkurrensinstrument. Målet uppnåddes då ramverket antogs. Inte enbart exportstöd utan också exportkrediter med återbetalningstid överstigande 180 dagar kommer att avskaffas före en tidpunkt som man ännu måste komma överens om. Exportkrediter med en återbetalningstid på 180 dagar eller mindre samt statshandelsföretag kommer att omfattas av strikta bestämmelser i alla stödfrågor.

Om handelssnedvridande exportstöd och metoder avskaffas eller stramas upp kommer villkoren automatiskt att bli mer likriktade i handeln med jordbruksprodukter, till fördel för u-länderna. Även om ökad handel är en viktig faktor för att u-ländernas ekonomier skall kunna blomstra måste handelspolitiken även stödjas av andra politiska områden för att bidraget till utvecklingen skall vara fullkomligt. Också WTO-ramverket går i rätt riktning så att det här målet kan uppnås.

Jag tror därför att det kommer att vara möjligt att hitta en balanserad lösning baserad på parallellism.

20. Vad beträffar handel med jordbruksprodukter och särskilt import, förbinder du dig att försvara konsumentskyddet och efterlevnaden av de sociala och miljörelaterade normerna samt normerna för djurskyddet på ett sådant sätt att snedvridningar av konkurrensen och delokalisering kan undvikas?

En viktig aspekt av den gemensamma jordbrukspolitikerna är en hög nivå av livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet. Det har alltid ingått i kommissionens politik att denna aspekt skall bevaras och förstärkas. Det här är också vår linje vid internationella handelsförhandlingar.

Under förhandlingarna i juli i Genève lyckades vi få med i ingressen till ramverket att icke-handelsrelaterade intressen skall beaktas då bestämmelserna för de slutliga förhandlingarna utarbetas.

Kommissionen kommer att beakta icke-handelsrelaterade intressen som redan erkänts i den färskare reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna, det vill säga, miljö, landsbygdsutveckling och djurens välfärd, då den förbereder EU:s förhandlingsposition.

21. Kommer du att fortsätta stöda ursprungsbeteckningar både inom EU och gällande tredje länder?

Främjande av kvalitet, och framför allt främjande av vad som internationellt är känt som "geografiska beteckningar" av jordbruksprodukter, är en av hörnstenarna i vår politik, både inom EU och i förbindelserna med länder utanför EU.

I våra förbindelser med länder utanför EU fäster vi stor uppmärksamhet vid att samtliga WTO-medlemmar tillämpar åtagandet i WTO:s TRIPS-avtal om att skydda geografiska

beteckningar. Vi arbetar också på andra områden för att se till att våra ursprungsmärkta produkter skyddas på ett ändamålsenligt sätt på de utländska marknaderna. Vi arbetar för att främja och bevara framtida exportmöjligheter av dem i en miljö som är så fri från inkränkning som möjligt. Vi använder olika slag av verktyg för att nå dessa mål, inklusive åtgärder inom WTO, befintliga och framtida bilaterala avtal, politiskt samarbete med tredje länder samt främjande av och information om åtgärder på marknaderna i länder utanför EU.

22. Hur ser du på utvecklingen av samarbetet och handeln med jordbruksprodukter med

- a) Medelhavsländerna,**
- b) Mercosurländerna,**
- c) länderna som faller inom EU:s politik för ett utvidgat europeiskt grannskap,**
- d) AVS-staterna?**

Enligt Barcelonadeklarationen skall Medelhavspartnerna arbeta för att få till stånd en frihandelszon för Medelhavsländerna före 2010. Zonen baserar sig på en gradvis ömsesidig liberalisering av jordbruksprodukterna. Statistiken visar hur viktiga exportmarknaderna är i EU:s närområde.

Partnerländerna kan endast liberaliseras ytterligare om liberaliseringen är progressiv med kompletterande åtgärder. EU borde erbjuda erfarenhet och know-how. Åtgärderna stöds av jordbruksministrarna inom EU och i Medelhavsländerna.

Hur villiga länderna är att öppna sina marknader beror på jordbrukets andel av BNP, arbetskraften, procentandelen människor på landsbygden och den låga medelinkomstnivån inom jordbruket.

Förhandlingarna med Mercosur inleddes 1999. Jag erkänner deras betydelse för EU som helhet. Tanken är att förhandlingarna skall vara avslutade i oktober 2004. Avtalet skulle liberalisera största delen av jordbrukshandeln, med undantag av vissa tariffkvoter. Avtalet är det mest ambitiösa erbjudande som EU lagt fram i bilaterala sammanhang.

Handeln mellan de båda parterna är mycket obalanserad. EU:s årliga import uppgår till över 12 miljarder euro. Exporten är runt en halv miljard euro. Mercosurländernas konkurrenskraft ligger i råmaterial och material med låg förädlingsgrad. I EU ligger konkurrenskraften i förädlade produkter med högt mervärde.

En viktig punkt enligt min åsikt är att vi ser till att vi inte blir tvungna att "betala två gånger": i avtalet med Mercosurländerna och i Doharundan.

Europeiska grannskapspolitiken är inriktad på ett betydande mått av ekonomisk och politisk integration som kommer att ge ökad stabilitet, säkerhet och välfärd. Avsikten med politiken är att skapa nära band baserade på gemensamma intressen till följd av att länderna ligger geografiskt nära varandra. Den föreslagna metoden består i att fastställa en rad prioriteringar

i handlingsplanerna som borde basera sig på gemensamma, men differentierade, principer och beakta det specifika i varje grannskapsförhållande.

Förbindelserna med grannländerna i söder är redan relativt utvecklade till följd av Europa-Medelhavspartnerskapet. De viktigaste frågorna för de östra grannländerna till den utvidgade unionen är hälso- och växtskyddsfrågor. De strategiska förbindelserna med Ryssland borde utvecklas genom att man utarbetar ett särskilt partnerskap.

Vi kan förvänta oss en större liberalisering av handeln med varor och jordbruksprodukter och ökad harmonisering av normer och djupare samarbete på andra politiska områden.

Vi håller på att förhandla om avtal om ekonomiskt partnerskap med våra AVS-partner. Avtalen torde träda i kraft den 1 januari 2008. Målen är en hållbar utveckling av AVS-länderna, deras regionala integrering samt deras integrering i världsekonomin. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör vara förenliga med WTO-avtalen.

Formella regionala förhandlingarna har inletts med

- Centralafrika (Centralafrikanska ekonomiska och monetära gemenskapen, CEMAC)
- östra och södra Afrika
- AVS-staternas Cariforum
- Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC).

Förhandlingarna med Stillahavsområdet är planerade till september 2004.

AVS-staterna har särskild tillgång till jordbruksmarknaderna. EU är den klart största importören av jordbruksprodukter från u-länderna och mindre utvecklade länder och står ensam för omkring 85 procent av Afrikas jordbruksexport. Om vi koncentrerar oss på importen av icke-tropiska produkter från området söder om Sahara är EU:s import flera gånger större än importen till andra industriländer. Även om marknadstillgången, inklusive tillgången för jordbruksprodukter, kommer att vara en viktig aspekt i partnerskapsförhandlingarna måste ansträngningar göras för att förbättra AVS-staternas integrering i den regionala och globala handeln inom denna sektor.

23. Vilken är din utvärdering av initiativet Allt utom vapen?

Allt utom vapen-initiativet innebär tullfrihet för samtliga produkter utan någon kvantitativ begränsning, med undantag av vapen och ammunition, från mindre utvecklade länder. En infasningsperiod har planerats för de tre jordbruksprodukterna banan, ris och socker.

Jag anser att EU tagit ett viktigt initiativ som är en förebild för andra industriländer. EU har upprepade gånger uppmanat dessa att följa dess exempel. Det här är ett av huvudkraven också i WTO-förhandlingarna för Doha-utvecklingsrundan. EU är i själva verket den allra största importören av jordbruksprodukter från u-länder och mindre utvecklade länder.

Institutionella frågor

24. Hur ser du på införandet av medbeslutandeförfarandet inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken när konstitutionen träder i kraft? Är du fram till dess inställd på att maximalt ta hänsyn till de ändringsförslag som Europaparlamentet antagit och att försvara dessa inför rådet?

Att införa medbeslutandeförfarandet i den gemensamma jordbrukspolitiken är en stor landvinning. I konstitutionen står det klart och tydligt att medbeslutandeförfarandet skall tillämpas på jordbruksfrågor. Det här innebär att Europaparlamentet kan delta i lagstiftningen i större utsträckning.

Trots det är det viktigt att komma ihåg att medlemsstaterna kom överens om att utesluta tillämpningen av medbeslutandeförfarandet för vissa aspekter av den gemensamma jordbrukspolitiken i artikel III-231 (f.d. artikel 37) i jordbruksavsnittet (fastställande av priser, avgifter, stöd och kvantitativa begränsningar). Kommissionen och jag själv kommer att göra vårt yttersta för att Europaparlamentet skall kunna delta på ett effektivt sätt i förfarandet.

När det gäller parlamentets ändringsförslag tills konstitutionen träder i kraft kan jag försäkra er om att kommissionen kommer att fortsätta med sitt nuvarande arbetssätt, vilket går ut på att i så stor utsträckning som möjligt beakta parlamentets ändringsförslag och försvara dem i förhandlingarna med rådet.

25. Anser du att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, i den form de framställs i Europeiska konstitutionen, fortfarande är relevanta, eller hade du önskat att konventets medlemmar och därefter regeringskonferensen skulle ha uppdaterat dem för att beakta den allra senaste utvecklingen av både den gemensamma jordbrukspolitiken och den globala situationen för jordbruket?

Ordalydelsen i artikel III-227 i konstitutionen, där målen för den gemensamma jordbrukspolitiken fastställs, är identisk med artikel 33 i EG-fördraget. Målen återspeglar den efterkrigstida situationen från 1950-talet, då den gemensamma jordbrukspolitiken främsta mål var att trygga den europeiska befolkningens livsmedelsförsörjning genom ökad jordbruksproduktion.

Kommissionen förespråkade en uppdatering av bestämmelserna om EU:s politikområden, och i synnerhet målen för den gemensamma jordbrukspolitiken, i konventionen och under regeringskonferensen. Målet var att skapa en rättvis bild av den roll som den gemensamma jordbrukspolitiken och dess verkningsområden spelar som en följd av de senaste årtiondenas reformer och i synnerhet Agenda 2000 och 2003 års reform. I det här sammanhanget betonar kommissionen behovet av att ta med en referens till landsbygdsutveckling i målen samt att nämna sådana aspekter som miljö, folkhälsa, produktkvalitet och djurens välfärd.

Jag beklagar att konventet och regeringskonferensen inte hade tid att uppdatera bestämmelserna om unionens politikområden. Däremot noterar jag med tillfredsställelse att vi – kommissionen och parlamentet – har exakt samma mål för vårt arbete då vi utarbetar jordbruks- och landsbygdsutvecklingspolitiken.